

[Aksel Larsen.]

ved jeg udmærket vel. Det står i konventionens artikel I, at de kontraherende stater forpligter sig til ikke at opkræve told eller andre afgifter på eller i forbindelse med indførsel af de i tillæg A til denne overenskomst anførte bøger, publikationer og dokumenter. Jeg ved imidlertid, at konventionen drejer sig om indførsel af materialer til undervisningsmæssige, videnskabelige og kulturelle formål, og at der ikke er noget som helst i konventionen, der forhindrer, at man bibeholder eller indfører importrestriktioner for alle de bøger og tryksager, der ikke siges at have undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel betydning. Jeg tror, problemet kan klares, hvis man lader være med at imødekomme den højtærede handelsminister, hvis man sørger for, at bøger og tryksager i almindelighed, bortset fra de bøger og tryksager, der specielt omfattes af denne konvention, kommer på bunden liste. Jeg finder, det er rimeligt at gøre noget sådant, eftersom Danmark ganske vist har en vis papirproduktion, men må indføre råstofferne til papir, eftersom lande, der meget vel er i stand til at lave bøger og tryksager med dansk tekst, har billigere råmaterialer eller halvfabrikata, nemlig papirmasse og papir, og derfor er i stand til at påføre Danmark en aldeles urimelig konkurrence. Jeg henstiller dette til overvejelse.

Den højtærede handelsminister mener, at han for 2 år siden har givet mig svar på mit spørgsmål om, hvilken kontrol der er med, at fremmed valuta hjemtages og afleveres til nationalbanken. Jeg erkender, at den højtærede minister har givet svar på mit spørgsmål for 2 år siden; det er første gang, at en handelsminister overhovedet har besvaret et sådant spørgsmål fra mig, og det skal jeg være villig til at udtale min anerkendelse af. Jeg vil på den anden side gøre opmærksom på, at handelsministeren husker fejl, når han mener, at jeg udtalte min tilfredshed eller i hvert fald nogen tilfredshed med den redogørelse, jeg fik for 2 år siden. Jeg har

gjort, hvad der blev mig anbefalet. Jeg har taget Folketingstidende fra 1957-58. Jeg har læst det svar, jeg fik af den højtærede minister. Det står spalte 1541, og jeg skal til oplysning for den højtærede minister tillade mig at citere, hvad jeg svarede; det står spalte 1547:

„Jeg takker for den oplysning, jeg fik af den højtærede minister. Jeg beklager blot, at den var noget for kortfattet til, at man virkelig kunne danne sig et reelt indtryk af, i hvor høj grad der føres kontrol. Jeg fik dog fat i, at man fører en vis generel kontrol, bl. a. ved hjælp af handelsstatistikken og ved hjælp af erklæringer fra de pågældende, som på en eller anden måde råder over fremmed valuta, og at dette giver mulighed for individuel kontrol, men at man i øvrigt ikke har individuel kontrol, eftersom det er alt for besværligt og bekosteligt. Ja, sådan er det: hvis det drejer sig om arbejdere, der bliver arbejdsløse og skal have en yderst beskednen understøttelse, for hvilken de dårligt kan opretholde livet, er der ikke tale om, at det er besværligt og bekosteligt at føre individuel kontrol; hvis det drejer sig om at føre kontrol med lønmodtageres indtægter, så de kommer til at betale den skat, de efter loven og profeterne skal betale, kan man også godt føre individuel kontrol, men når det drejer sig om dem, der råder over millioner, ja, måske hundreder af millioner kroner i valuta, og som kan drive valutaspækulation, er det for vanskeligt og for bekosteligt at føre individuel kontrol.“

Jeg tror ikke, at nogen, heller ikke den højtærede handelsminister, kan være af den opfattelse, at det var et svar fra min side, der udtrykte tilfredshed med den oplysning om kontrol med hjemtagning af valuta, jeg fik for 2 år siden.

Den højtærede handelsminister nævnte som eksempel på, at liberalisering ikke alene ikke er skadelig, men gavnlig, at der var nogen nervøsitet, da man i sin tid